

или повече отъ него. Оттова още отъ старинѣ зависть-та е бѣла сестра на гърдостъ-тѣ. Гърделивый обаче не може никога да бѣде благополученъ; зачтото ту гляда человѣци съ преимущества погорни отъ неговы-ты, и болѣе; ту гляда други, че имѣтъ истины преимущества, които има и той, и скрѣби: зачто да не е той единъ, който ги има. Колко е слабъ на такъвъ человѣкъ духъ-тъ, видися и изъ това, че всички-ты му радѣнія имѣтъ послѣдствіе да го отдалечаватъ отъ намѣреніе-то му. Той желае чести и предпочтенія, но зачтото е къмъ всякого превозносливъ, и всякого презира, презирася и той отъ всякого, а това го пакъ злѣ оскрѣбява. Кога напротивъ, ако бяше смиреномѣдръ, привѣтливъ и услужливъ къмъ други-ты, щяхъ и други-ти да ся обхождатъ съ него еднакво, а това щяше да му производи радость. Понеже человѣци-ти сѫ еднакво расположени да почитатъ и да обычятъ тогова, който ги почита и обычя; каквото сѫ расположени и да не-навидятъ и презиратъ, който ги ненавиди и обхождася къмъ нихъ съ презрѣніе. Затова е истина, че *сльдѣ превозношеніе-то сльдува паденіе.* Но кога говорїш гърдостъ, да не помыслите, че разумѣвамъ честолюбіе, което не е порокъ, а нужна добродѣтель. Щѫ ся поможи да ви изясни, какво различие има между двѣ-тѣ.

Тая честь, къмъ којто ся стреми гърделивый, и която е въ исто-то время многооцѣнна и за че-